

2005. november 15., kedd

- B. mivel az Európai Parlament 2005. július 5-i, fent említett határozatában kérte, hogy a 2005. március 16-i határozatot helyezték hatályon kívül, vagy vonják vissza, és minden körülmények között szűnjön meg valamennyi ténybeli hatása és joghatása;
- C. mivel az Európai Parlament nyilatkozatait követően – amelyben felhívta a figyelmet a 2005. július 5-i, fent említett határozatára – a francia igazságügyminiszter kijelentette, hogy a Semmítőszék határozata jogerőre emelkedett, így semmilyen bírósági eljárás nem teszi lehetővé, hogy hatályon kívül helyezték vagy visszavonják, mint azt az említett határozat kérte;
- D. mivel az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv az elsődleges közösségi jog része;
- E. mivel az illetékes francia bíróság, visszautasítva a francia büntető törvénykönyv 100-7. cikke első bekezdésének alkalmazását egy francia állampolgárságú európai parlamenti képviselő tekintetében, megsértette az elsődleges közösségi jogot;
- F. mivel a Bíróság joggyakorlatából az következik, hogy a tagállamnak felelősséget kell vállalnia nemzeti bírósága döntéséért⁽¹⁾;
- G. mivel a Bizottságnak, mint a Szerződések őrének feladata, hogy az EK-Szerződés 226. cikkében előírt eljárást megindítsa,
1. úgy határoz, hogy felkéri a Bizottságot az EK-Szerződés 226. cikkében előírt eljárás megindítására a Francia Köztársaság ellen az elsődleges közösségi jog megsértése miatt;
2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Francia Köztársaság illetékes hatóságainak.

(¹) C-224/01 sz. Köbler-ügy, EBHT 2003., I-10239. o.

P6_TA(2005)0427

A globalizáció szociális dimenziója

Az Európai Parlament állásfoglalása a globalizáció szociális dimenziójáról (2005/2061(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak A globalizáció szociális dimenziója – Az EU-politika hozzájárulása ahhoz, hogy az előnyök mindenkire kiterjedjenek című közleményére (COM(2004)0383),
  - tekintettel a globalizáció szociális dimenziójával foglalkozó világbizottság (World Commission on the Social Dimension of Globalisation – WCSSDG) 2004. február 24-i jelentésére, amelynek címe: Igazságos globalizáció: esélyteremtés mindenkinek,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0308/2005),
- A. mivel a globalizáció számos pozitív hatása és a globális piacgazdaság – tudományos ismeretek fejlődésének köszönhető – nagy termelési kapacitása ellenére a globalizáció folyamata nagy gazdasági és szociális egyenlőtlenségeket kelt mind az országokon belül, mind az országok között, ami szociális szempontból súlyos aggodalomra ad okot, tekintettel a világszerte széles társadalmi rétegeket érintő munkanélküliségre és szegénységre;
- B. mivel a globalizáció szélesíti a gazdagok és a szegények közötti szakadékot, és mivel az emberi erőforrások terén nagy befektetésekre van szükség a társadalom minden szintjén és minden korosztályában annak érdekében, hogy fel lehessen lépni ennek negatív hatásai ellen;

2005. november 15., kedd

C. mivel a gazdaság egyre növekvő mértékben globalizálódik és átpolitizálódik, a szabályozó intézmények ugyanakkor nagyrészt helyi vagy regionális szintűek maradnak, és mivel a meglévő intézmények egyike sem biztosítja a globális piacok demokratikus ellenőrzését vagy orvosolja az országok közötti alapvető egyenlőtlenségeket,

1. üdvözlí a Bizottság közleményét, amely lehetőséget kínál a WCSDG jelentésével kapcsolatos előzetes párbeszédre az EU ezzel kapcsolatos politikája meghatározásának céljából, de ugyanakkor elvárja, hogy a Bizottság konkrétabb javaslatokkal álljon elő e területen az EU külső és belső politikáival kapcsolatban;

2. egyetért a WCSDG-vel abban, hogy a globalizációnak közös egyetemes értékeken, az emberi jogok és az egyéni méltóság tiszteletén alapuló folyamatnak kell lennie, és tisztességes, befogadó, demokratikusan kormányzott és erős társadalmi dimenzióval kell rendelkeznie, esélyt és kézzelfogható előnyöket kell teremtenie az összes ország és nép számára, és a millenniumi fejlesztési célokhoz kell kapcsolódnia;

3. úgy véli, hogy az EU külső és belső politikái, valamint társadalmi modellje és nemzetközi szintű fejlődése, továbbá a kölcsönös tiszteleten, a konstruktív párbeszédre és közös sorsunk felismerésén alapuló globális együttműködés révén jelentős mértékben hozzájárulhat ehhez a folyamathoz;

4. tudomásul veszi a WCSDG jelentésében szereplő utalást a globalizáció előnyeinek és terheinek a világ országai között és azokon belül megvalósuló egyenlőtlen eloszlására, és megállapítja, hogy az eloszlás helyzete csak Ázsiában javult az 1990-es évek óta;

5. úgy véli, hogy a globalizációnak nemcsak azt kell jelentenie, hogy az EU többet tud eladni Európán kívül, hanem azt is, hogy lehetővé teszi különösen a harmadik világ országai számára, hogy többet értékesítsenek az EU-ban növekedésük, foglalkoztatási és társadalmi beilleszkedési szintjük fellendítése érdekében; elismeri, hogy a közös agrárpolitika reformot igényel, ha a globalizáció e szempontját keresztül akarják vinni, és ha „a szegénység legyen a múlté” kampányt sikerre akarják vinni;

6. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU kereskedelmi, mezőgazdasági és külpolitikája megfeleljen a Szerződés 178. cikkében meghatározott fejlesztési politikának, valamint a millenniumi fejlesztési céloknak;

7. úgy ítéli meg, hogy az Európai Uniónak a mezőgazdaság és a kereskedelem terén sokkal hathatósabb politikát folytatva, valamint ezt adósságcsökkentéssel és segélyekkel kiegészítve gyakorlati intézkedéseket kell hoznia a szegénység leküzdése érdekében;

8. hangsúlyozza, hogy szoros kölcsönhatás áll fenn a szegénység és a környezeti károk között: a környezetvédelmi problémák, így például a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlat változása, gyakran a társadalom legszegényebbjeit érintik, és szegénységüket fokozzák, továbbá a szegénység nagyobb környezeti károkhoz vezet ott, ahol nincs alternatívája a természeti erőforrások kizsákmányolásának; ennek megfelelően a globalizáció szociális dimenzióját a környezetvédelmi dimenzióval összefüggésben kell szemlélni;

9. üdvözlí a lisszaboni félidős értékelő jelentést, és kiemeli, hogy a felülvizsgált lisszaboni stratégia hasznos eszköz lehet a globalizáció számos kihívásának leküzdésére; ismételt támogatását fejezi ki a lisszaboni stratégiával kapcsolatban, amely hangsúlyozza a gazdasági, a szociális és a környezetvédelmi dimenziók kölcsönös összefüggéseit; a munkahely számának és minőségének növelését alapkövetelménynek tekinti a világ társadalmi igazságosság felé történő haladásához; rámutat, hogy a tagállamok helyes gyakorlatának bizonyos szempontjai modellként szolgálhatnak a világ többi része számára; felhívja a figyelmet ugyanakkor arra, hogy erre csak akkor van lehetőség, ha a tagállamok a gazdasági fejlesztési és foglalkoztatási politikájuk, valamint szociálpolitikájuk kölcsönös megerősítésével és kiigazításával sikeresen végrehajtják a szükséges szerkezeti reformokat; kiemeli, hogy e reformok végrehajtásához hatékony kormányzásra van szükség, és sürgeti a tagállamokat és kormányaikat, hogy vállaljanak felelősséget a felülvizsgált lisszaboni stratégia sikeres végrehajtásáért; hangsúlyozza továbbá a tagállamok közötti együttműködés fontosságát az emberi erőforrások, a kutatás és az innováció területén történő beruházások fokozása érdekében; úgy véli, hogy a lisszaboni stratégia célkitűzései olyan minimumcélok, amelyek teljesítése iránt a tagállamoknak el kell kötelezniük magukat;

2005. november 15., kedd

10. üdvözli, hogy a Bizottság elismeri, hogy az EU-n belüli versenyképesség fenntartásához az emberek valamennyi korcsoportját érintően hatalmas beruházásokra van szükség az emberi erőforrások területén a társadalmi jólét mindenki számára történő biztosítása érdekében; elvárja tehát, hogy konkrét intézkedések és javaslatok szülessenek e beruházások biztosítására, és felhívja az EU-t, hogy összpontosítson a képzés fejlesztésére minden szinten, különösen a szakképzetlen munkavállalók körében annak érdekében, hogy a munkavállalók ki tudják használni a globalizáció kínálta lehetőségeket, és támogassa azokat a vállalatokat, amelyek felelősséget vállalnak dolgozóik szakképzéséért;

11. A Tanácsot és a Bizottságot a szociálpolitikai napirend támogatására hívja fel, amelynek céljai a következők:

- befogadó és összetartó társadalom létrehozása, amelynek előfeltétele a biztos munkahelyre és a munkások jogainak tiszteletben tartására irányuló intézkedések,
- a nemek egyenlőségén és a hátrányos megkülönböztetés bármilyen formája elleni küzdelmen alapuló társadalom előmozdítása,
- a valamennyi csoportra tekintettel lévő szociálpolitika,
- a számos szociál- és foglalkoztatási politika részét alkotó részvételi demokrácia;

12. hangsúlyozza, hogy hatékony munkaerő-piaci szabályokat és szociális biztonsági rendszereket a kormányok önmagukban nem hozhatnak létre, csak a szociális partnerek bevonásával, akiknek mind nemzeti, mind európai szinten joguk van részt venni a döntéshozatali folyamatban; úgy véli, hogy fokozni kell a munkaadói szervezetek és szakszervezetek lehetőségét és képességét a konstruktív társadalmi párbeszéd folytatására, mivel ez alapvető fontosságú a szerkezeti átalakítás lehetséges negatív következményeinek enyhítése, illetve leküzdése érdekében, valamint előfeltétele a globalizáció negatív következményeinek és pozitív lehetőségeinek EU általi előrejelzéséhez;

13. hangsúlyozza az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának jelentőségét, kiemeli valamennyi emberi jog, köztük a gazdasági, szociális, környezeti és kulturális jogok egymásra utaltságát és oszthatatlanságát, továbbá az ILO alapvető munkaügyi normáinak (Core Labour Standards – CLS) fontosságát a munkahelyi diszkrimináció, a kényszermunka és a kötelező munka eltörlésére, az egyesülési szabadságra és a kollektív tárgyaláshoz való jogra, valamint a gyermekmunka eltörlésére vonatkozóan; rámutat arra, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és a CLS által meghatározott alapelveket jelenleg nem érvényesítik megfelelően;

14. megjegyzi, hogy a WCSDG véleménye szerint a CLS-ek esetében a valós gyakorlat gyakran meghaladja a határozatokat és a politikai gyakorlatot; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhető a CLS-ek megerősítésére bel- és külpolitikáikban, és biztosítsák, hogy a bel- és külpolitikák semmilyen aspektusa ne akadályozza e normák érvényesítését; megjegyzi, hogy az EU-nak lehetősége nyílik a CLS-ek alkalmazásának támogatására kétoldalú és regionális megállapodásokon, a fejlesztési és külső együttműködésen, a fejlődő országok piaci hozzáférést biztosító kereskedelmi politikán, valamint a társadalmi fejlődést célzó magánkezdeményezések és a felelősségteljes kormányzás globális szinten való ösztönzésén keresztül;

15. kéri, hogy a szociális jogok, a társadalmi párbeszéd, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jog érvényesülése és a gyermekek jogainak – különösen az oktatáshoz való jog – védelme kapjanak nagyobb szerepet az EU különféle külső programjaiban annak érdekében, hogy a fejlődő országokban elsőbbséget élvezhessen a demokratizálódás és a jogállam megerősítése, amelyek nélkül a fenntartható fejlődés elképzelhetetlen;

16. követeli, hogy a Bizottság kétoldalú megállapodásokon keresztül biztosítsa legalább a CLS betartását annak érdekében, hogy garantálja az emberséges munkakörülményeket és a nők és gyermekek kihasználásának elkerülését az érintett országokban;

17. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a kétoldalú kapcsolatok pozitívan ösztönözhetik a meghatározott szociális normáknak megfelelő termékeket; üdvözli a Bizottság „közös kétoldalú megfigyelőállomások” létrehozására irányuló javaslatát, amelyek célja a globalizáció kétoldalú megállapodásokban megjelenő szociális dimenziójának megvitatása és megfigyelése; úgy véli, hogy az Uniónak fel kell használnia kétoldalú kapcsolatait a WCSDG javaslatainak előmozdítására, hogy az EU-n kívülre kihelyezett, illetve áthelyezett munkahelyek ne a harmadik világban működő embertelen üzemekben végzett munka kialakulásához vezessenek, hanem olyan minőségi munkahelyek jöjjenek létre, amelyek javítják az ezekben az országokban dolgozók és családjuk életkörülményeit;

2005. november 15., kedd

18. e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül minden meglévő kétoldalú megállapodását, különösen a gazdasági partnerségi megállapodásokat és a halászati partnerségi megállapodásokat annak érdekében, hogy biztosítsa ezek teljes összhangját a millenniumi fejlesztési célokkal, valamint a fenntartható fejlődés elvével;
19. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az intézményközi párbeszéd minőségének javítása érdekében a Bizottság, a Tanács és a tagállamok támogassák, hogy az ILO kapjon megfigyelői státuszt a WTO-ban; megjegyzi, hogy a munkaügyi, a szociális kormányzásról és a globalizációról szóló 2002. július 4-i állásfoglalásában⁽¹⁾ a Parlament korábban ilyen tartalmú felhívást intézett az intézmények és a tagállamok felé, és most előrelépésre kéri őket e területen; továbbá felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket abba az irányba, hogy az ILO normái kötelező érvényűvé váljanak a WTO tagjai számára;
20. úgy véli, hogy az ILO tisztességes munkára vonatkozó menetrendjével összhangban a tisztességes munka kérdését nemzeti, európai uniós és globális szinten egyaránt prioritásként kell kezelni; hangsúlyozza, hogy a szegénység hatékony megszüntetéséhez elengedhetetlenül szükséges a tisztességes munka biztosítása, beleértve a munkavállalói jogokat, a szociális védelmet, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőséget; felhívja a figyelmet ugyanakkor arra, hogy ez a cél nem képezi részét sem az Európai Unió külpolitikájának, sem nemzetközi kereskedelmi, pénzügyi és monetáris politikájának;
21. megállapítja, hogy az 1999-es WTO-miniszterek seattle-i konferenciájára szóló tárgyalási megbízatása során az EU-nak kellett megszerveznie a kereskedelemről, foglalkoztatásról és a munkakörülményekre vonatkozó alapvető normákról szóló miniszteri szintű konferenciát; megállapítja, hogy az Európai Unió akkor elkötelezte magát a konferencia 2001-ben történő megtartására; most felszólítja a Bizottságot a mulasztás legkésőbb 2006. júniusig történő orvoslására; a konferencia előkészítése során elsősorban a WTO fejlődő tagjaival kell párbeszédet kezdeményezni a kereskedelem, a foglalkoztatás és a munkaügyi minimumkövetelmények közötti kapcsolatáról;
22. úgy véli, hogy az EU-nak mint globális szereplőnek a „tisztességes munkát és tisztességes nyugdíjat mindenkinek” cél elsőszámú előmozdítójának kell lennie; hangsúlyozza, hogy el kell fogadni és el kell ismerni a munkavállalói jogokra és a szociális védelemre vonatkozó normák bizonyos minimumát mint olyan társadalmi-gazdasági alapszintet, amely hosszú távú jólétet biztosít a világ bármely országában, és a munkahelyek, a foglalkoztatás és a „tisztességes munka” biztosítása kell hogy képezzék a mihamarabb elfogadandó kilencedik millenniumi fejlesztési cél központi elemeit;
23. egyetért a WCDSDG-vel abban, hogy a millenniumi fejlesztési célok az első lépést jelentik a társadalmi-gazdasági alap létrehozása felé a globális gazdaságban, egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EU politikáinak koherenciáját meg kell erősíteni e területen; reméli, hogy a Bizottság konkrét javaslatokkal áll elő e célok elérésére; hangsúlyozza, hogy a globális verseny fenntartása érdekében hasztalan az EU szociális területen elfogadott vívmányainak csökkentése, sokkal inkább a termelékenység és az oktatást kellene javítani egy magasabb EU-s jövedelmi szint fenntartása érdekében;
24. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a regionális szint a társadalmi modellek fejlesztésének és a globalizációs kihívások kezelésének megfelelő szintje; rámutat arra, hogy a tagállamok közötti szolidaritás, valamint az EU és a szomszédos országok közötti, az európai szomszédsági politika segítségével kiépített szoros kapcsolatok példaként szolgálhatnak a világ más részei számára; úgy véli, hogy az EU partnerségeinek többek között a munkaügyi normákra is vonatkozó társadalmi pillért is magukban kell foglalniuk;
25. elvárja a Bizottságtól, hogy használja fel az uniós támogatásokat a negatív eredmények leküzdése érdekében, továbbá a veszélyeztetettebb régiók és iparágak, illetve a gyengébb munkavállalói csoportok számára új tervlatok teremtése érdekében; elvárja a Bizottságtól, hogy tegyen megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a vállalatok ne települjenek át pusztán a strukturális vagy más alapokból származó támogatások elnyerése céljából, valamint követeli annak rendszeres felülvizsgálatát, hogy a hosszú távú célok ezen alapok elosztásában érvényesülnek-e;
26. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági modell nagy mértékben kötődik a kőolajforrásokhoz, valamint hogy ez a függőség károsan befolyásolhatja nemcsak az árak alakulását az energiahordozók hiánya függvényében, hanem kiváltképp a déli félteke olajtermelő országainak konfliktusait és politikai instabilitását is, ami súlyos társadalmi következményekkel járhat;
27. kiemeli a tisztességes kereskedelem fontosságát a vidéki területeken tapasztalható szegénység megszüntetésében, és sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon azon ígéretek konkrét nyomon követéséről, amelyek nagyobb technikai és költségvetési támogatást helyeztek kilátásba a tisztességes kereskedelemmel foglalkozó termelők és európai forgalmazók számára;

⁽¹⁾ HL C 271. E, 2003.11.12., 598. o.

2005. november 15., kedd

28. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kereskedelem rendszerében fennálló viszonylag gyenge pozíciójuk figyelembevétele érdekében a fejlődő és a legkevésbé fejlett országok továbbra is aszimmetrikus bánásmódot igényelnek a WTO-ban;

29. hangsúlyozza, hogy a globalizáció szociális dimenziója a WTO rendszerének reformja mellett szól; hangsúlyozza továbbá, hogy a WTO-megállapodásokat gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi hatásuk tekintetében kell értékelni, a kereskedelem technikai akadályairól szóló és egyéb megállapodásokban a szükségesség vizsgálatát a fenntarthatóság vizsgálatával kell felváltani;

30. hangsúlyozza, hogy meg kell teremteni a WTO tényleges demokratikus ellenőrzését, amely választott képviselők vagy parlamentek általi tényleges jogalkotói ellenőrzést von maga után;

31. kiemeli a koherens politizálás fontosságát, és egyetért a Bizottsággal a tekintetben, hogy az EU-nak egységesebben kellene fellépnie az ENSZ-ben, az ILO-ban, a Bretton Woods-i és egyéb nemzetközi intézményekben; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen erőfeszítéseket annak biztosítása érdekében, hogy a többi ILO-tagállam elérje a szükséges politikai koherenciát az egyéb nemzetközi szervezetekben, így különösen a WTO-ban; úgy véli, hogy e szervezetek számára prioritássá kell tenni az egyetemesen elismert minimális munkaügyi normákat; úgy véli, hogy a többoldalú kormányzással foglalkozó intézményekben való egységes részvétel növelné az EU befolyását, amelynek révén ösztönözést nyerne a társadalmi beilleszkedést teljes mértékben felölelő fejlesztési modell;

32. hangsúlyozza, hogy a harmadik világ társadalmi fejlődésének megerősítése szempontjából feltétlenül szükség van az ENSZ megerősítésére; ezért ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák az ENSZ reformja érdekében jelenleg végzett munkát; rámutat, hogy csak az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának (ECOSOC) megújítása és megerősítése – ideális esetben mint Humán Fejlesztési Tanács, amely felhatalmazást kapna arra, hogy koordinálja az IMF-et, a Világbankot, a WTO-t, az ILO-t, valamint az ENSZ Fejlesztési Programját (UNDP) és az ENSZ Környezetvédelmi Programját (UNEP) – révén biztosítható az a politikai koherencia, amely szükséges a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához, illetve tágabb értelemben ahhoz, hogy a globalizáció elősegítse a társadalmi fejlődést;

33. egyetért a WCSDG-vel abban, hogy a többoldalú rendszer feletti parlamenti ellenőrzést fokozatosan bővíteni kell; üdvözli a világban működő gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi politikák közötti koherenciával és következetességgel foglalkozó parlamentközi csoport felállítására irányuló javaslatot, amely csoportnak célja a jelentősebb nemzetközi intézmények feletti integrált áttekintés kialakítása lenne; ezt lehetőségként értékeli az Európai Parlament számára a parlamentközi csoportban való részvételre, és annak elősegítésére, hogy a globalizáció előnyeiből valamennyi társadalmi csoport a lehető legnagyobb mértékben részesüljön;

34. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a magánszektor és a magánkezdemenyvezések, valamint a közös érdekcsoportok megalakítása és mobilizálása, továbbá a különféle társadalmi szervezetek (például a nem kormányzati szervezetek) globális intézkedései jelentős mértékben hozzájárulhatnak a felelősségteljes szociális kormányzás előmozdításához; üdvözli, hogy a Bizottság támogatja az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásait, amelyek viszonyítási alapot teremtenek a felelősségteljes üzleti magatartás tekintetében; támogatja a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy az iránymutatások végrehajtásának előmozdítására a kétoldalú szerződésekbe hivatkozásokat építsenek be; egyetért a Bizottsággal abban, hogy az iránymutatásokat szigorúbban és következetesebben kell végrehajtani; felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is folytasson felvilágosító tevékenységet a helyes gyakorlattal, a meglévő eszközökkel és az OECD iránymutatásaihoz hasonló eszközökkel kapcsolatban;

35. úgy véli, a kis- és középvállalatokat nem szabad kiszorítani a globalizált gazdaságban való aktív részvételből, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket e vállalatok hálózatba szerveződésének előmozdítására; felhívja ezenkívül az európai részvénytársaság és az európai szövetkezet státútumának oly módon történő kiigazítását, hogy az ilyen vállalatok is a globalizált gazdaság teljes jogú résztvevői lehessenek;

36. megjegyzi, hogy a WCSDG javaslata szerint az ILO-nak több érintett részvételével fórumot kellene összehívnia a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának (Corporate Social Responsibility – CSR) témakörében; megjegyzi, hogy a WCSDG elismeri a CSR rendszerek tényleges hatásával kapcsolatos kétségeket; javasolja, hogy a Bizottság folytasson további felvilágosító tevékenységet a CSR üzleti alkalmazásával kapcsolatban;

2005. november 15., kedd

37. úgy véli, hogy a multinacionális vállalatok szociális és környezetvédelmi felelősségét világosan ki kell mondani, és az EU e területen tett fellépését meg kell erősíteni; úgy véli, hogy a vállalatok társadalmi felelősségről szóló, az érdekelt felek bevonásával tartott fórum munkájából következő konkrét intézkedések túlságosan régóta váratnak magukra, és felszólítja a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra közleményét;
38. támogatja a Bizottságnak a multinacionális vállalatok társadalmi felelősségvállalásának növelésére irányuló erőfeszítéseit, amelyek eddig korlátozott eredménnyel jártak;
39. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a társadalmi megbélyegzésre vonatkozóan többek között a következő szempontok alapján: az emberi és szakszervezeti jogok tiszteletben tartása, a munkahelyi körülmények, a munkavállalók képzése és fejlődése, az egyenlő bánásmód, valamint etikai és társadalmi tényezők a szomszédos közösségek munkavállalói és polgárai esetében;
40. megállapítja, hogy a nemzeti bevándorlási politikákat egyre inkább úgy tervezik meg, hogy azok megfeleljenek a hazai munkaerőpiacok igényeinek; ragaszkodik ahhoz, hogy a bevándorlási politikák a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményen alapuljanak;
41. kiemeli az említett egyezményen alapuló és a munkaerőpiac igényeinek megfelelő bevándorlási politikák kidolgozásának szükségességét, amelyek egyrészt figyelembe vennék a munkaerőpiac igényeit, másrészt megfelelő védelmet nyújtanának a migráns munkavállalók és családtagjaik jogait illetően;
42. felhívja a figyelmet arra, hogy a migráció a globalizációról folyó vita egyik fontos és egyben érzékeny eleme, amely csak akkor oldható meg, ha a tagállamok már megegyeztek a közös elismerési és integrációs eljárásban;
43. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az állampolgárok a globalizáció előnyeiről és kihívásairól egyaránt jobb tájékoztatást kapjanak, és kiemeli az oktatási intézmények és a média fontosságát e tekintetben;
44. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsa a szükséges erőforrásokat és befektetéseket a fenti folyamatok előmozdítására;
45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a csatlakozó és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.
-